

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Zory Šmolkové, v právní věci žalobce: **P. Č.** proti žalovanému: **Exekutorský úřad v Klatovech**, se sídlem Klatovy, Za Beránkem 836, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 10. 2014, č. j. 30 A 125/2014 – 11,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 10. 2014, č. j. 30 A 125/2014 – 11, kterým krajský soud odmítl stěžovatelovu žalobu ze dne 13. 9. 2014, již se stěžovatel bránil proti nečinnosti exekutora. Krajský soud dospěl k závěru, že ochrana proti (ne)činnosti soudních exekutorů nespadá do pravomoci správních soudů.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 21. 1. 2015, č. j. 3 As 261/2014 - 13, ke splnění poplatkové povinnosti zaplacením soudního poplatku ve výši 5.000 Kč. Ke splnění této povinnosti byla stěžovateli stanovena lhůta jednoho týdne. Zároveň byl poučen o následcích spojených s marným uplynutím stanovené lhůty.

Na toto usnesení stěžovatel reagoval dne 6. 2. 2015 e-mailovým podáním bez zaručeného elektronického podpisu, kterým Nejvyšší správní soud požádal o osvobození od soudních poplatků pro nemajetnost a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Součástí této žádosti je také sdělení, že se *„bez zástupce nebude podepisovat pod listinu, která svým obsahem není potvrzením, natož na tiskopis nepřijatý vůlí zákonodárného sboru“*, a to mj. proto, že naprostý nedostatek prostředků na straně stěžovatele musí být Nejvyššímu správnímu soudu již dlouhodobě znám a stěžovatelovy poměry se nezměnily. Na důkaz zaslal stěžovatel potvrzení vydané Úřadem práce České republiky, Krajskou pobočkou v Pardubicích,

kontaktním pracovištěm Polička, z něhož vyplývá, že stěžovatel je osobou v hmotné nouzi od května roku 2007 až dosud. Svou kasační stížnost přitom nepovažuje za zjevně neúspěšný návrh.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se tedy stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Nejvyšší správní soud znovu zdůrazňuje zásadní skutečnost, že povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti dne 29. 12. 2014. Stěžovatel byl k úhradě soudního poplatku vyzván usnesením ze dne 21. 1. 2015, č. j. 3 As 261/2014 - 13, které si vyzvedl dne 2. 2. 2015 u provozovatele poštovních služeb. Lhůta stanovená citovaným usnesením k zaplacení soudního poplatku byla tedy lhůtou dodatečnou, poskytnutou soudem stěžovateli právě proto, že nesplnil poplatkovou povinnost v zákonem předvídaném okamžiku, tedy současně s podáním zpoplatněného úkonu (kasační stížnosti). Lhůta k zaplacení soudního poplatku marně uplynula dne 9. 2. 2015. Právní úprava přitom fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení. Stěžovatel tak mohl poplatkovou povinnost splnit až do doby, než bylo účastníkům řízení o kasační stížnosti doručeno usnesení Nejvyššího správního soudu o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Nejvyšší správní soud nepřihlížel k e-mailovému podání stěžovatele ze dne 6. 2. 2015 bez zaručeného elektronického podpisu, které obsahovalo žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť nebylo ve lhůtě tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu (srov. § 37 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má za to, že i žádosti o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů jsou úkony účastníka, jimiž se disponuje (s dílčí částí) řízení o kasační stížnosti. Proto je rovněž v těchto případech nutno na povinnosti uvedené v § 37 odst. 2 s. ř. s. důsledně trvat. (Shodně posoudil obdobnou žádost Nejvyšší správní soud například v usnesení ze dne 12. 2. 2015, č. j. 3 As 232/2014 - 23, nebo v usnesení ze dne 12. 2. 2015, č. j. 3 As 225/2014 - 16).

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, Nejvyšší správní soud rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s ust. § 47 písm. c) s. ř. s.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 26. února 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu